

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 12. МАЈА 1896.

БРОЈ 20.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

Цена:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ЦЕНА је ОГЛАСИМА в ПАРА ДИНАРСКИХ од ВРСТЕ

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД

А СВЕ КОРРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

НАРЕДБА

У вези свога расписа С.М. 2961. од 29. III т. г. Г. Министар унутрашњих дела расписом од 19—IV т. г. С.М. 3749, препоручио је Управи, да Суду Општинском изда строгу наредбу:

I. Да се морају каламити крављим богињама:

1. Сва новорођена деца која су навршила 3 месеца. Изузимају се само она деца, која су већ прележала велике богиње или су болесна од какове тешке болести у коме се случају привремено ослобођавају док не оздраве. У местима где владају заразне болести као скарлетина, мраса, дифтерија, рикавац, и т. д. не треба каламити за време заразе.

2. Сви ћаци приватних и јавних школа, који нису никако каламљени, као и они који су у 10. години не могу лекарском сведоцбом доказати да су последњих пет година прележали праве богиње или са успехом каламљени.

3. Сви одрасли који нису никако каламљени.

4. Сви одрасли старији од 10 година који су каламљени или не могу да докажу лекарском сведоцбом, да су последњих пет година прележали праве богиње или са успехом каламљени.

II. Општински председници или њихови (заступници) дужни су објавити каламљење и одређеног дана присуствовати лично како каламљењу тако и ревизији. Њихова је дужност постарати се за простор у коме ће се вршити каламљење, као и зашто да се сва деца донесу, као и сви одрасли дођу који треба да се каламе.

III. Каламљење вршиће српски (односно окружни) и општински лекари, а могу вршити и приватни, али су дужни сваки случај прописно јавити надлежној власти.

IV. Сваки ко је каламљен добиће од лекара пошто овај изврши ревизију, уверење (феду) у којој ће се назначити име и презиме каламљеног, као и дан и година рођења, да ли је и који пут (са успехом или не) каламљен, и када се опет мора јавити лекару.

V. Лекари као и председници општина, који не буду вршили своју дужност како

вала, искусиће последице законске, а родитељи и стараоци који своју децу не доведу на каламљење, као и одрасли који сами не дођу на каламљење, биће кажњени први пут са 5—10 динара, и да се опет изврши каламљење, други пут са 10—20 динара, а ако такав случај постане узрок зарази са 100 динара у корист општинске касе.

Суд општински позива поново све грађане београдске да дођу на каламљење, у противном случају сваки ће бити строго кажњен по чл. 21. Санитетског закона.

Каламљење се врши у згради „Црвеног Креста“, у „Сали-Мира“ и у „Вежбаоници“ више Женске школе сваке недеље од 3 до 5 часова по подне.

Од стране Суда Општине Београдске Л.М. 453. 8. Маја 1896. год.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

На основу расписа Господина Министра народне привреде од 18-ог Априла ове године М.Бр. 195., почев од 10. Маја о. год. извршиће се повремени попис и

дуне. он је свагда могао рећи да је ствар, коју је од Србина отео, била пре његова или његовог рођака, и да је зграбљена у време устанка. Народне се патње увећаше од колере (куге) која се развила из силних лешева и проливене крви српске. У том тешком времену, када су Срби цвилели под турским притиском, требала је само каква мала зајевица, па да се заподене и заметне буна, из које би се на брзо развио устанак на све стране. И прилика се томе у брзо јави. У Јесен 1814. г. Лафит-ага са својим људима склони се од куге у манастиру благовештенском у Тринави код свог човека, бившег војводе сјеничког, Хаџи-Продан. Једном изађе он и Х. Продан да по селима заостале чете Срба, које су се из планина чешће светиле Турцима за нанесене неправде, позве на предају. За то време у Тринави роди се свађа између Лафитових слугу и Срба, међу којима је био игуман Пајсије брат Х.-Проданов. Повезане Турке побију 21. септембра и о томе известе Х.-Продану. Лафит-ага се скрије а Хаџи-Продан одпоче да диже буну, познату под именом Хаџи-Проданова буна и народ се

у брзо побуни у округу: пожешком, јагодинском и делу крагујевачког. Хаџи-Продан, у самом почетку, преклињао је Милоша да се прими војства као Кара-Ђорђе 1804., ну Милош не приста, изговарајући се неповољним приликама. Мало пре тога дао је реч Турцима, да ће мировати, а друго беше већ зазимило а устаници не спремни, те би тиме само увалио земљу у већу несрећу. А и гласови од проте Ненадовића нису били довољни. Милош одмах извести о побуни Сулејман-пашу, а са Србима и рудничким муселимом крене се да стиша побуну говорећи народу, како није време устанку и народ се поче стишавати. У Тамнаву посла Милош нешто Срба и Турака те ухватае породицу Проданову и Петрији, синовици Пљакићевој снахи Продановој, помогне те утече. Х.-Продан из Тамнаве пређе у крагујевачки округ те са тамошњим виђенијим људима подиже и рашири буну.

Сулејман-паша дознавши за Хаџи-Проданову буну посла свога ћају с војском, а у писму обећаваше Милошу: да сем Х.-Проданове породице неће никог глава за-

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОВАМА У ТУЂИНУ

од 1459 — 1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ и П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе најрадио првом видовданском најрадом општ. Београдске).

(СВРШЕТАК)

Нил Попов о том раду противну вели: „Историци који су писали о бечком конгресу, обично говоре да никада није било таког весеља у Бечу, као у време тога скупа европских владара. Али мемоари Ненадовићеви показују потомству и оне у потаји проливене српске сузе, које нису биле виђене у време општег смеха и ужињавања.“ У том обијању противном туђих прахова прође и Проданова буна и застага Милошев устанак, а на крају крајева Србима би казано: да морају сами радити.

У Србији су и даље била на дневном реду насиља. Сваки Турчин држао је да има право, да огули сваког Србина до голе

У контролисању мерила и тегова — за дужину, тежину и запремину — у овдашњој вароши, која се налазе у саобраћају, код приватних лица и државних надлежитава, а којима се продавци у јавности служе, а нису никако или су пре 1895. г. контролисана и жигосана. Према овом дакле мерила и тегови контролисана и жигосана у 1895. и 1896-ој неподлеже овом попису и прегледу.

Саопштавајући предњи распис Господина Министра народне привреде, Суд општине београдске позива Грађанство, да сва мерила и тегове која нису контролисана и жигосана у 1895. и 1896. год., покаже при попису и прегледу одређеној комисији — у којој се налази 1 контролор министарства народне привреде и 1 кмет, — кад им ова буде исте затражила.

Од суда општине београдске 4-ог Маја 1896. год. АБр. 3.401.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
30. Априла 1896. год.

Председавао члан суда г. Јов. Антонијевић, присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били: г. г. Коста Петровић, Стев. П. Поповић, Ђорђе Димитријевић, Љуб. Марковић, Ђамиљан Стојковић, Д-р М. Николић, Драг. Стаменковић, С. Ђ. Јорговић, Н. Антонијевић, Мил. Ј. Маринковић, Сава Ковачевић, Никола Башковић, Ђавид Були, Јанај Константиновић, Влад. М. Ђорђевић, Михајло Михајловић, Дим. Милојевић, Ј. Алкалај.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 22. априла 1896. год, и примљен је без измена.

II

Одборник г. Драгутин Стаменковић примљује, да се врло рђаво граде калдрме нарочито у улици Стари телеграф, која је низбрдна те ће се врло брзо покварити.

Председавајући је изјавио,

богати. Таја се састане с Милошем у Чачку. Ту се Таја задржи а Милош са 2 000 Срба и 100 Турака упути се у крагујевачки крај да утиша народ. Већи део устаника предаде се а остали се код Кнића одупру Милошу и одрже мегдан, пошто се Милош није озбиљно борио. Али те ноћи кад устаници виде да је Милош против њих, сви се разиђу кућама. У овој буни — вели један савременик — Милош је стекао части и поверења не само код Сулејман-паше, него и код народа српског: код Сулејман-паше зато, што, далеко од тога да се придружи устаницима, он је остао веран својим обећањима и успео да поврати мир; код народа српског зато, што га је сачувао од пљачке, одвођења у ропство и смрти, што га је умео задржати и на тај начин уштедити му веће невоље.

Да кажемо коју о човеку, који је дао своје име овој буни — о Хаџи-Продану Глигоријевићу. Он је родом из Сјенице, надимак Хаџи добио је због свог пута у Света места. За време устанка побегне у Србију, где 1806. постане војводом у Староме Влаху. За све време он је војевао

да прима к знању ову примедбу и да ће се издати потребне наредбе.

III

Одборник г. Никола Башковић пита, да ли има општина инвентар своје покретне имовине и предлаже да се од сада никоме не дају на послугу ствари општинске, пошто се кваре а често се дешава да се никако и не врате.

Председавајући је одговорио,

да постоји инвентар свега општинског имања и може га сваки прегледати и контролисати. Да се од сада ствари општинске, по жељи одбора, никоме неће давати на послугу.

IV

Одборник г. Стеван П. Поповић предлаже, да се у правилима за издавање воде из београдског водовода учини измена, да је управа водовода дужна предходно известити неплатишту, да ће издавање воде обуставити, ако у остављеном року не плати дуг.

Одбор је одлучио,

да се о овоме предлогу решава у идућој седници.

V

Председавајући износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о немаштини и о сродству.

По прочитању тих молби АБр. 3196 и 3333, одбор је изјавио мишљење,

да суд према поднетим доказима и своме убеђењу реши о молби Јована Т. Кузмановића; да се Лепосави Живковић може дати тражено уверење.

VI

Председавајући износи одбору на решење извештаја економног одељења о издавању под зајмом месарских плацева на краљевом тргу, по коме досадави закупци нису хтели лицитирати него су тражили актом АБр. 3047, да још једну годину дала остану закупци под истим погодбама и за исту цену.

По прочитању тога извештаја АБр. 3139 одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 5 решио,

с Турцима. Несрећне 1813. год, као и други тако се и он преда Турцима. При предаји измоли га од Серчесме Лафит-ага, који га је лепо пазио, а кад 1814. завлада куга видимо Лафита где се склања код Хаџи-Продана у Тамињаву. После разбегнућа побуњеника по сукобу код Кнића, Хаџи-Продан побегне у Немачку, одакле је после отишао у Русију, где је и умро.

Кад је Милош успео да угуши Х.-Проданову буну, Турци не остану при обећању, већ почну злостављати народ. Тако Таја који остале с Турцима у Чачку похвата виђеније људе и окује. А села, која су се побунила, одпоче плачкати. Једва га је Милош од тога у Јагодини и Крагујевцу одвратио претњом: да ће га остати и да неће земљу умиравати. Али ипак Таја похвата на 150 виђенијих људи, па их окује и одведе у Београд и ту их на св. Саву 115 посече а 36 набије на коле дуж аустријске обале: ал' кад се ониострани Срби узкомешају на то, Сулејман их премести на другу страну града. За време овога десило се и класичних примера пожртвовања и преданости. Једна

да се понуда досадања закупца месарских плацева АБр. 3047 одбаци; да се свакоме закупцу писмено саопшти 1. маја до подне, да, ако жели и даље остати закупац плаца, има плаћати досадању закупну цену и двадесет од сто више; кој од закупца на ово не пристане има се 1. маја 1896. год. по подне са плаца одселити. За плацеве, чији закупци не би пристали на ову цену, да се држи лицитација 4. маја о. г. и да се на исто почне лицитирати од прошле закупне цене са двадесет од сто више па на више. У сваком случају закуп има трајати једну годину дана.

Препоручује се суду, да казни оног службеника, који је узрок што је ова ствар овако доцкан изнета пред одбор.

VII

Председавајући извештава одбор, да је одборско повериштво за преглед понуда за откуп понуђених приватних имања поднело извештај и да су после поднесеног извештаја поднете још три нове понуде.

Одбор је одлучио,

да исто повериштво проучи и ове накнадно поднесене понуде па да се његов извештај изнесе у првој седници одбору на решење.

VIII

По прочитању молбе певачког друштва „Јакшић“ АБр. 3684, да га општина потномогне у подизању споменика Ђури Јакшићу, што ће се поставити на Калимегдану, одбор је решио,

да се певачком друштву „Јакшић“ изда из општинске касе а из партије за одржавање паркова три стотине динара као помоћ за подизање споменика Ђури Јакшићу на Калимегдану.

IX

Председавајући извештава одбор, да је суд наредио да се позову сви познати каменоресци, да поднесу понуде за израду постоја за спо-

мати дала је ћер своју само да сина спасе. С. Милутиновић нам описује⁽¹⁾ један ређак пример преданости вери праћедовској. На претње турске да га потурче он вели: „нема боље вере од ришћанске“ а Турцима овако судбу пророкује:

Скраћите Турци долјате,
Бог нам јемац и Божија правда.

А кад га једна старица опомињаше да се потурчи и не гине млад, он јој се захваљује на млеку мајчину, и мушки гледа смрти у очи с уверењем да још има браће у смијету. Буна Х.-Проданова имала је три значајне посљедице, она показа Турцима, да од народа није још одузето све оружје и да га треба строгим мерама одузети; да је Милош Обреновић главни и једини вођ народни, с којим су Турци готови ступити у преговоре; и најзад Милош је увидео у овој буни, да народ нерадо сноси турске јараме и да је вазда спреман устati на оружје; као и да Сулејман-паша не треба веровати, јер не држи задану веру.

Тешка времена тек сад настају по Србе после неуспешне буне, јер Турци

(1) Ист Србије од 1813—1815. год (Пизд.) стр. 94—99.

меник Панчићев и да је од пријављених каменорезаца најјевтији Михаило Чебинац из Краљева, који пристаје, да овај посао изради од гранига за 6000 дин., и то у најкраћем року тим ире што је он и раније овај посао био узео на себе и већ израдио извесне делове.

По саслушању овога и по прочитавању извештаја грађев. одељења ГБр. 864 и понуде Чебинчеве ГБр. 685, одбор је решио,

да се израда постоља за споменик Панчићев уступи Михајлу Чебинцу за шест хиљада динара под прописним погодбама и по његовој понуди с тим, да цео посао буде готов за месец дана и да се у ову цену урачунају оних хиљаду динара, што је раније био примио на име израде овога посла.

Сума ова да падне на терет партије буџетом одређене за улепшавање и одржавање паркова.

ОПШТИНСКИ ЛЕКАРИ

I. Општински лекари

који су дужни да лече беслатно сиротињу:

1. У кварту савамалском, теразиском и варошком: Д-р Бока Николић, са станом у улици Краљице Наталије бр. 27.

2. У кварту врачарском: Д-р Рибничар, са станом на „Цветном тргу“;

3. У кварту палилулском: Д-р Јован Станковић, са станом у Хиландарској ул. бр. 17;

4. У кварту дрљолском: Д-р Д. Т. Николајевић, са станом у Јевремовој ул. бр. 36;

II. Општински лекари

који су дужни да преузимају мртве и врше остале санитетско-полициске прегледе:

1. У кварту савамалском и теразиском: Д-р Милорад Гојевац, са станом у Поп Лукињи улици бр. 4;

2. У кварту варошком и дрљолском: Д-р Самуило Поис, са станом у Душановој улици бр. 45.

под видом купљења оружја, чинили су неописана насиља на све стране. Све виђеније људе стану убијати. Тада паде и Станоје Главаш, кога не заклони ни срдарска служба. Кад Милош виде где му толики сународници гину без суда и пута и сам се поплаки за свој живот. А кад му један гаваз показа главу Главашеву додав, да је сад на њега ред. Милош му одговори: „Вала ја сам моју још одавна бацио у торбу, и сад већ туђу носим.“ Налазећи се у то време у Београду гледао је да се извуче из руку пашиња. Најзад му грамзивост пашина пружи прилику и зато. Он углави с пашом, да за то кеса одкупи 60 душа српскога робља. Паша се дugo устезао да пусти Милоша или најзад сребрњубље пашино превлада над свирепством и он пусти Милоша. Вративши се кући Милош нађе на дому доста присталица, где су се склонили од Турака. Они га једва дочекају. Милош им каже, да им нема другога спасења, него да устану на оружје и да се боре с Турцима, док сви не изгину. Ту је почетак устанка под Милошем, али ту је и крај ове наше расправице, у којој смо покушали да у

бледој слици представимо беспрекидну борбу с Турцима од половине XV ст. па до 1814. г.

У тој дивовској борби, Срби против Турака на Балкану, Срби су били последњи, који су подпали под јарам турске. Али и за то време они нису били послушни робови већ су и даље продужили неравну борбу са сировим освајачима из Азије, док најзад у почетку овога столећа не успеши да се за кратко време на Балканском полуострву први ослободе од Турака. Због неповољних прилика спољних и унутарњих они су за време изгубили постигнуте успехе под Кара-Ђорђем. Ну народ, који је једном већ окусио слости самостална и слободна живота није за дugo сносио то ново ројство и он, предвођен Милошем Обреновићем у 1815. г. устаје понова на Турке и понова се ослобађа својом сопственом снагом. А нови вођа, придруживши урођеном јунаштву и способности смотрена и увиђавна државника најзад успева да положи сталан темељ новој српској држави, која ће временом морати ослободити и сав остали народ српски — што је ватрена жеља сваког који носи поносно име Србин.

3. У кварту врачарском: за источни Врачар, Д-р Влада А. Ђорђевић, са станом у Дворској улици бр. 11;

За западни Врачар: Д-р Михаило Х. Лазић, са станом Југовића улица бр. 9;

4. У кварту палилулском: Д-р Јован Станковић, са станом у Хиландарској ул. бр. 17;

5. Школски лекар: Д-р Воја Ж. Ђорђевић, са станом у Дубровачкој улици бр. 9.

Прегледи мртваца врше се беслатно.

СТЕЧАЈ

за зидање стрељачке зграде

Београдска савезна стрељачка дружина држаће у својој канцеларији — Скопљанска улица бр. 9

на дан 19. овог месеца

пре подне у 10 часова, јавну усмену лицитацију за рушење старе и зидање нове стрељачке зграде на друштвенном стрелишту више пиваре господина Ђорђа Вајфера.

Услови, предрачун и план могу се видети у друштвеној канцеларији, и то: 15., 16., 17. и 18. ов. месеца, од 3 до 6 часова по подне.

При лицитацији, кауција од 1000 динара полаже се у готовом новцу или државним хартијама од вредности.

Позивају се предузимачи, да извеле горњег дана доћи на ову лицитацију.

Бр. 291. из канцеларије Београдске савезне стрељачке дружине 7. маја 1896. год.

ОГЛАС

Суд општине вар. Смедерева држаће на дан 16. Маја ове год. од 9—12 сати пре подне јавну усмену лицитацију за набавку 500 куб. мет. камена.

Кауција износи 500 динара у готову или вредећим државним новчаним папирима.

Услови могу се видети свакога радног дана у Суду општине Смедеревске.

КБр. 4089. Из Суда Општине Смедеревске 25. Априла 1896. год.

ОГЛАС

Суд општински држаће на дан 16. овог месеца од 3—6 сати по подне, кратку лицитацију, за наплату обаларине, а за употребу исте настављањем плаца на реци Сави за време ово летње сезоне.

Услови о плаћању ове таксе за употребу обале, могу се видети у економном одељењу овога суда где се и лицинација врши.

Имаоци — купатила — илица, који желе да исте поставе на реци Сави, позивају се да на ову лицитацију дођу. У противном неће им се дозволити употреба обале.

АБр. 3573.— Од суда општине београдске, 11. Маја 1896. год. у Београду.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
- Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За квартове: Дрљолски и палилулски:

- Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
- Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·— д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године. АБр. 9449.

Отпор, који је српски народ ставио на супрот турском надирању кроз више столећа, нашао је дивљања и признања и код самих Турака; а то је и дало повода једном ученом Турчину (Хафис-беју) да једном српском дипломати каже ове значајне речи: „Срски народ је највише задао ислаја у Европи. Он се борио с нама све до Саве и Дунава, па и кад смо ове реке прешли, ударили смо на његов отпор до исхода самих видова бечких.“⁽¹⁾

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Недеља 12: Дневна представа: **Врачара**, чаробна оперета у три чина, написао М. Мило, превео с' румунског Васа Живановић. Музика од Д. Јенка. Вечерња представа: **Пут око земље**, позоришна игра у пет чинова. с' предигром, написали А. Д. Енери и Жил Верн, превео с француског Душан Л. Ђокић.

⁽¹⁾ Глас XXXI. срп. кр. акад. стр. 25. и 26.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

a) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0·20 д.
b) За незидан шпархерд	0·20 д.
c) За узидан	0·40 д.
d) За велики узидан шпархерд у гостионици	0·50 д.
e) За чишћење димњака од два спрата	0·20 д.
f) За чишћење простог димњака	0·10 д.
g) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима	0·10 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи	0·20 д.
з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0·75 д.

II. Гробарина:

a) Гроб за децу	7 — д.
б) Гроб за одрасле	12 — д.
в) Мала гробница	555·52 д.
г) Велика гробница III реда	998·93 д.
д) Велика гробница II реда	1099·93 д.
е) Велика гробница I реда	1684·57 д.

III. Пражњење помијара и нужника:

а) Од кубног метра	7·00 д.
б) Од акова	0·35 д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ
Од 3. маја до 9. маја 1896. г.

БИЛДРИМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦИНА.		највећа дин. пр.	најмања дин. пр.
		највећа	најмања		
		дин.	пр.		
189	Аринација	10	—	8	—
	Брашна кукурузна	—	—	—	—
	Вина бела (од лит.)	—	—	—	—
5352	Вина црна (од лит.)	70	—	50	—
	Волова	—	—	—	—
	Вуне не пране	—	—	—	—
3048	Говеђине	450	—	—	—
1122	Јагањаца	—	—	—	—
657	Јечма	9	40	9	—
8311	Кожа јагњићних	—	—	—	—
1240	Кожа овчијих	—	—	—	—
	Крава	—	—	—	—
89240	Креча	3	60	3	20
9416	Кромпира нови	9	—	8	—
	Кудеље	—	—	—	—
14492	Кукуруза	7	50	7	—
	Лоја нетопљеног	—	—	—	—
	Лука аршламе	—	—	—	—
5215	Лука црна	15	—	10	—
21	Масла	160	—	130	—
141	Масти	100	—	80	—
1520	Овса	11	—	10	80
150	Ораја	40	—	35	—
2006	Пасуља	22	—	20	—
17901	Пшенице	11	—	10	50
	Ражи	—	—	—	—
193	Ракије ком. (од лит.)	—	—	—	—
	Ракије ком. меке „	—	—	—	—
597	Ракије шљ. љуте „	1	—	90	—
10132	Ракије шљ. меке „	—	45	—	30
21102	Свиња дебелих	55	—	45	—
1714	Свиња средњих	45	—	40	—
118270	Сена	5	—	4	—
4714	Сира	60	—	50	—
3160	Сламе	3	—	2	—
6149	Уљена дрвеног	7	—	6	—
	Шишарке	—	—	—	—
323	Шљива сувих	28	—	26	—
160	Поврћа	—	—	—	—
	Сукна	—	—	—	—
	Ситнице	—	—	—	—
	Гајтана	—	—	—	—
2300	Земље лончар, ...	—	—	—	—
4880	Чоје	—	—	—	—
	Раз ситнице	—	—	—	—

ГОДИШЊИ ИЗВЕШТАЈ
О РАЂАЊУ И УМИРАЊУ У ВАРОШИ БЕОГРАДУ

Од 1-ог јануара до 31-ог децембра 1895. године.

ТЕК. БРОЈ	Број становника 31. децембра 1890 год.: 54,249	мушких	женских	Свега
1	Рођено живе деце . . . . . <i>На 1000 становника (M= Наталијет) на једну годину рачуначи рођених износи 23,91</i>	668	627	1295
2	Мртво рођене деце	863	613	55
3	Укупно умрло, нерачуначи мртво рођено у овом граду <i>На 1000 становника (M= Морталитет) на једну годину рачу- не мртвих износи 27,21</i>	1476		
4	Странци умрли, било у граду, било у болници гра- ђанској или војној, који нису житељи овога града <i>Процент (%) умрлих странаца према укупном броју умрлих текуће године износи 15,11</i> <i>На 1000 становника (Морталитет = M,) по одбитку умрлих стра- наца, на једну годину рачуначи мртвих износи 23,007</i>	185	38	223
5	Умрло у болницима: 1-во грађанској . . . . . 2-го војној . . . . . 3-ке осуђеничкој . . . . . Свега умрлих у болницима . . . . . <i>Процент (%) умрлих у болници грађанској и војној према укупно умрлих у овом граду у току ове године износи 34,69</i>	292	129	421
6	Укупно умрло деце од 0—1 године	120	123	243
7	Умрло деце од деције урођене слабости (Debilitas in- fantilis congenita)	23	20	43
8	Умрло жена од бабине грознице (Febris puerperalis)	—	7	7
9	„ лица „ богоња (Variola)	5	1	6
10	„ „ мразе (Morbilli)	3	—	3
11	„ „ скрлетине (Scarlatina)	—	—	—
12	„ „ Врућице и Тифуса (Typhus abdominalis et exanthematis)	8	6	14
13	Умрло деце од срдоброде (Dysenterija)	3	1	4
14	„ „ Рикавица вел. кашља (Tussis convulsiva)	3	6	9
15	„ „ Дифтерије, крупа (Diphtheritis — croup)	31	24	55
16	„ „ Јектике (Tuberculosis pulmonum)	241	157	398
17	„ „ Западење органа за дисање	82	52	134
18	„ „ „ варење	45	53	98
19	„ „ Капље Apoplesie)	24	16	40
20	„ „ Дегенерац. неопластичне (Neoplasma)	17	21	38
21	„ „ Стар. изнемогlostи (Marasmus senilis)	29	34	63
22	„ „ Разних других болести	286	198	484
23	„ „ Случајних насиља	27	1	28
24	„ „ Самоубистава	4	1	5
25	„ „ Убиства	2	—	2
26	„ „ Непознатих узрока	30	17	47

По годинама старости умрло је:

од 0—1 г.	од 1—2 г.	од 2—5 г.	од 5—10 г.	од 10—20 г.	од 20—30 г.	од 30—40 г.	од 40—50
м. ж. св. га							
120	123	243	44	37	81	34	38
90	49	139	73	40	113	34	33
			67	20	21		